

Det kan diskuteres hvor mye vill natur som finnes på Kvitsøy, Rennesøy, Finnoy og de omkringliggende øyene. De fleste er gjennomkultiverte, mennesker og deres husdyr har i tusenvis av år satt sitt preg på landskapet.

Likvel – vinden og havet er sterkt nærværende her ute, og kan gi ville, dramatiske hendelser i form av vintersormer eller mektige, glørende solnedganger. Og det kuperete heilandskapet gir anledning til mange flotte utsiktpunkter – uten å være tindebestiger!

Spor etter tusener av års menneskehistorie åpenbarer seg langs turstiene. Disse sporene gir hver enkelt av oss rom for tolking og fantasi.

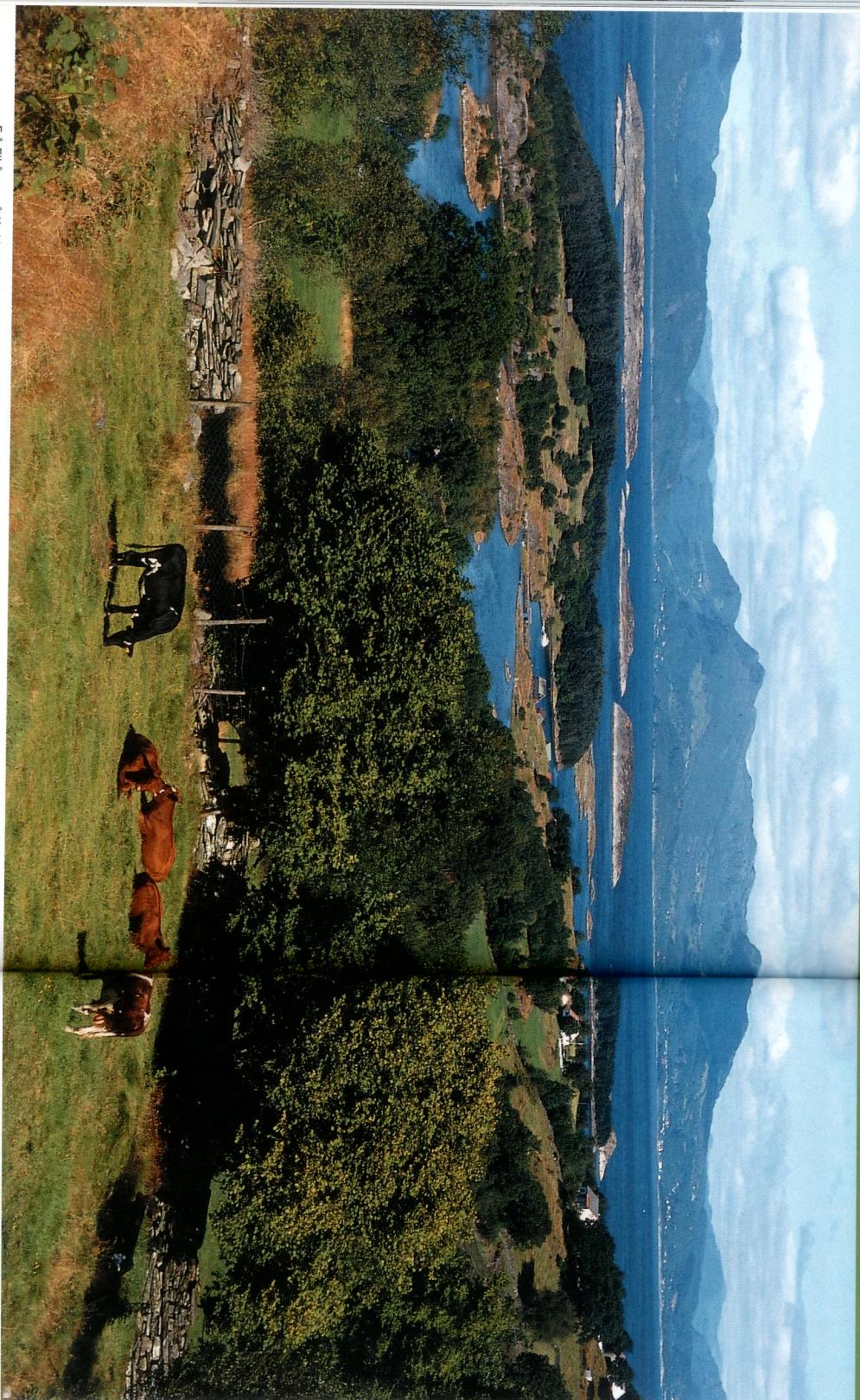
Velkommen til nye opplevelser på Ryfylkeøyene!

OPPLEV RYFYLKEØYENE

Opplev Ryfylkeøyene

ISBN 82-90029-97-7





Fra Elikåsen på Kyrkjøya mot Lundarsøya, Nordheimsoya og Nedstrandlandet. Nordheimstømholmen er verna som naturreservat. Det er viktige hekkeplasser for måker og rågås.

Sjernarøyane

AV ANDREAS SKARTVEIT

Dei lærde er usikre på kva namnet kjem av. Det kunne vere lett å tru at det har med stjerne, himlakropp, å

gjere, men det er det ingen som mein-er. Det er ingen stjernetformasjon å sjå i øyane. Derimot kan det ha med talet

sju, sjau som det heitte frå gammalt, å gjere,. Det var sju øyar det budde folk på. Lokalt heiter det Sjydnarøyane, og det helper oss ikkje. Stjerne heiter på lokalspråket sjydna, og sju heiter sju. Inge Særehem forklarer Sjernarøyane med gno – utviding til rota *ser – ”flyta” om sug (i sund og soyler). Vi får nok melde pass.

Sjernarøybuane, eller sjydnarøybuane, vil nok stort sett meine at øyane deira er dei vakraste av Ryfylkeøyane. Slik blir sagt både her og der, også i Ryfylke, og lokal-patriotisme er noko som finst, son ver og vind og sol og måne. Vi må finne oss i det. Likevel vil nok mange som driv for sakte fart gjennom dei trønge sunda mellom dei mange øyane i Sjernarøy, både store og små, meine at øyfolket har eit poeng. Om det er sol og sommar, eller eit lett våregn,

FOTO: KJELL HELLE-OLSEN

Foto: KJELL HELLE-OLSEN

då det bryrder i inn- og utmark, eller det er ein mørk og stormfull vinterdag, då ein sit trygt på ein myndig rutebåt, så vil ein måtte innsjå at her har Skaparen vore i godlune. Han har ikkje lukkast så mykje betre mange andre stader. Og det blir fortalt at han som har skrive den vestland-ske fedrelandssongen: ”Å Vestland, Vestland, når deg ser deg slik”, som heldt på å bli gløymd før eit par vestlandsjenter gjorde han til landeplage, vart skiven medan forfattaren sat høgt opp på Ombo og såg utover Sjernarøyane. Det kan godt vere sant.

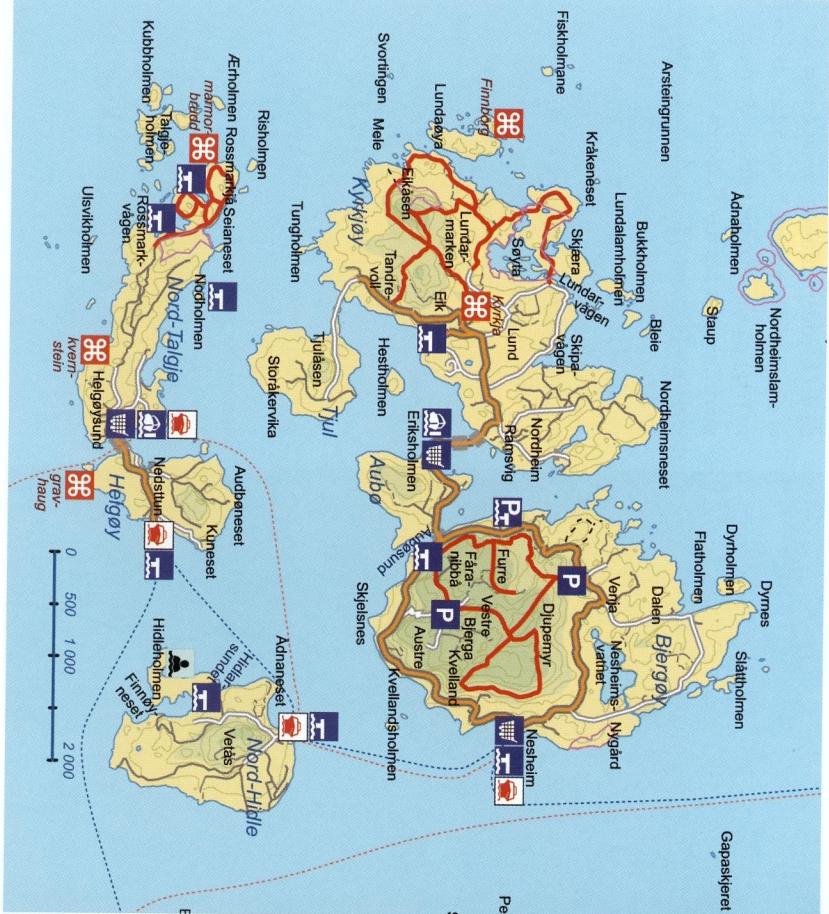
Fram til 1965 var øyane eigen kom-mune, før dei vart slått saman med Finnøy. Kyrkjeleg høyrer dei saman med Nedstrand.

Og dermed står vi ved kyrkja. Det er tankevekkjande at når vi vil skrive lokal-historie og gå opp rotene våre, då kjem vi gjerne først til kyrkja. Sidan ho kom inn i landet for over tusen år sidan, har ho vore ei dominerande kraft, også arkitektonisk. I byar og bygder står kyrkja og krieger over dei andre bygningane, og det er først i seinare år kyrkjiene har fått arkitektonisk konkurranse, fra kjøpesentra, bankar og hotell. Når europeane skal ut og reise, er det gjerne til kyrkja dei går. Notre Dame-



FOTO: KJELL HELLE-OLSEN

Sjernarøy kyrkje er ei rennesansekyrkje frå 1636. Ho er ein juvel!



katedralen i Paris er Europas fremste turistmål, og dei andre katedralane følger tett etter. Kyrkjene er levande historie.

Også kyrkja på Kyrkjøya er ein juvel, lafta av tilhogd tømmer og kledd med raudmåla vestlandspannel. Veggjar og tak er rosemåla, ornamnet som først kom for dagen for femti år sidan. Då vart også dørhella gjort til altarbord igjen, som ho opphavleg var.

Utanfor kyrkja har folket reist ei boste av Ryfylkes største forfattar, Alfred Hauge. Han fann sine tema på øyane. Det er nok det beste som er skrive om ryfylkekuluren, om vekking, bedehus og tru og tvil, om fattigdom og avmakt, al saman sentrale tema i denne landsdelen.

Det kosta nok å skrive lesse bokene. Og det kosta å lese dei. Sjølv kan eg ikkje ha vore meid enn ti år då eg las første boka, eg smuglas. For det første var det eit sjokk å lese ei bok om oss, med

fysiske spor, eit kunstgalleri heiter Perlmonstrand, eit haugenamn. Og det er vanskleg å nærmere seg Finnborg, denne bygdeborga til vern i tunge tider, utan å ha i tanken Alfred Hauges intense skildring av denne bratte holmen.

Då Alfred vart borte, i 1986, kom det for dagen at det også budde ein framfå forfattar i broren Kolbjørn, og historikaren Berge Furre, med namn og roter frå Sjørøyane, har gitt oss mykje moderne historie, mellom anna soga om Lars Oftedal, lekmanshovdingen som sette djupe spor.

Han fann sine tema på øyane. Utvandraren Cleng Peerson fekk sin triologi. Det gjorde også folket på Løland, Malli og Anton og etterkomarane deira. Det er nok det beste som er skrive om ryfylkekulturen, om vekking, bedehus og tru og tvil, om fattigdom og avmakt, al saman sentrale tema i denne landsdelen.

Det kosta nok å skrive lesse bokene. Og det kosta å lese dei. Sjølv kan eg ikkje ha vore meid enn ti år då eg las første boka, eg smuglas. For det første var det eit sjokk å lese ei bok om oss, med

bygde dei eige meieri på Aubø, meieristyraen rødde rundt og henta mjølkk. Det gikk ikkje så lenge. Meierikaien finst ennå bak banken på Aubø. Framleis er jordbruk og fiske viktig, no som oppdrett, der øyane er store. Dei har også lakseslakteri, med mange arbeidsplassar på Helgøya.

Sjørøybuene byd fram den vakre naturen sin til turistar av ulike slag. Ein kan leige båt og hyrter. Flere stader kan ein få mat og hus, og også ordne store sel-skap. Vil ein leige ein større båt for fjordtura, finst det også. Marina for båtfolk er på plass, og om ein vil, kan ein få omvising med omvisar i kulturlandskapet. Turløypene er det ikkje tal på. Plantelivet er rikt, med heile landskap med soyleiner, kristorn og eik. Sjørøybuane har satsa my kje på å dele øyanne sine med andre, og dei har luktast med det.

Det finst mange og gamle spor etter menneske: gravhaugar, heilage kvite steinar og ein bautastein. På austsida av Nord-Hidle ligg den største morenen i Finnøy

Alfred Hauge

Han fann sine tema på øyane. Utvandraren

Romanar heldt til i Nord-Norge, i Namdalen,

på Røros, eller kanskje i Oslo.

Og om gate skulle vere, på Jæren. No hende det her. Det var eit sjokk. Og så skrev han om kjønnsliv. Det var også eit sjokk, og dei vaksne likte det ikkje. Med all respekt for dei parnasset, Arne Garborg og Alexander Kielland: Det er nok Alfred Hauge som best har forsårt bedehuset og ryfylkekulturen. Om det er lov å seie det slik: Dette har eg greie på.



ANDREAS SKARTVEIT

namn som Landa og Halsne i ein roman.

Romanar heldt til i Nord-Norge, i Namdalen, på Røros, eller kanskje i Oslo.

Og om gate skulle vere, på Jæren. No hende det her. Det var eit sjokk. Og så skrev han om kjønnsliv. Det var også eit sjokk, og dei vaksne likte det ikkje. Med all respekt for dei parnasset, Arne Garborg og Alexander Kielland: Det er nok Alfred Hauge som best har forsårt bedehuset og ryfylkekulturen. Om det er lov å seie det slik: Dette har eg greie på.

FOTO: KJELL HELLE-OLSEN
ALFRED HAUGE
1913 - 1986

Sjørøyane

merka med skilt langs veien.

Ferjer og hurtigrute Se rutetidspå www.kolumbus.no. Eller ring 177 ruteopplysing.

Andre aktivitetar

Gode fiskemuligheter både fra land og fra båt.

Brosjyre

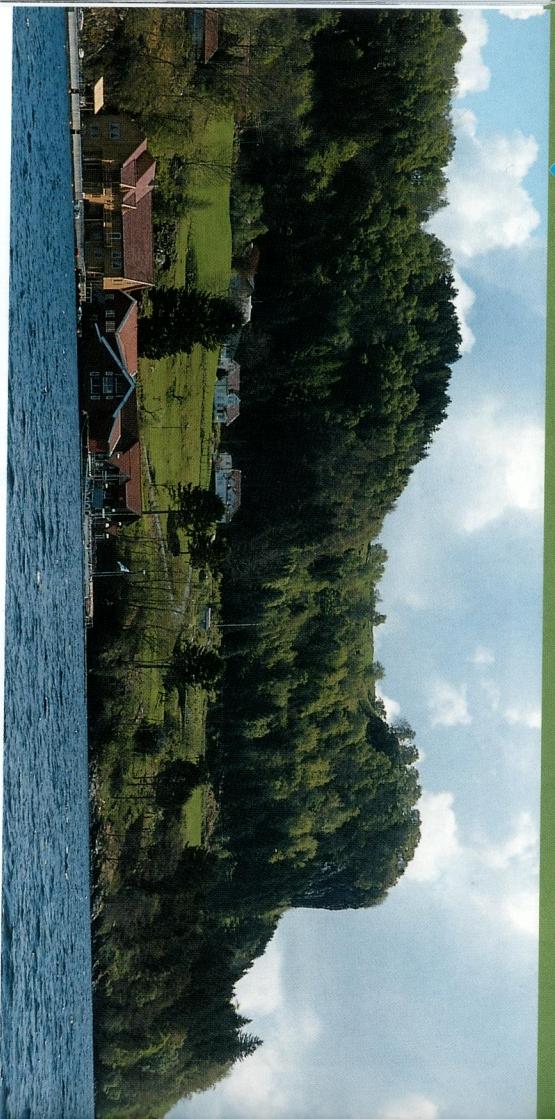
Sjørøyane utgitt av Sjørøyane Vest

Båndværing høst året

Turistinformasjonen Servicevert, Finnøy kommune

Hytteutleie og naturturister

- Kahluset, Judaberg



Sjørøyane Maritime. I bakgrunnen ser vi Fure og Fåranibbå.

Bjergøy og Aubø

TURFORSLAG:

Merka turløyper:

Start ved Austre Bjerga.

Fåranibbå ca 8 km, gangtid 2t.
Fuglehammaren ca 12 km, gangtid ca 3t.

Kulturlandskap, granskog og anna lauvskog. Fuglehammaren er det høgaste punktet på Bjergøy 169 m.o.h



Austre Bjerga ligger høgt og frøtt på Bjergøy.

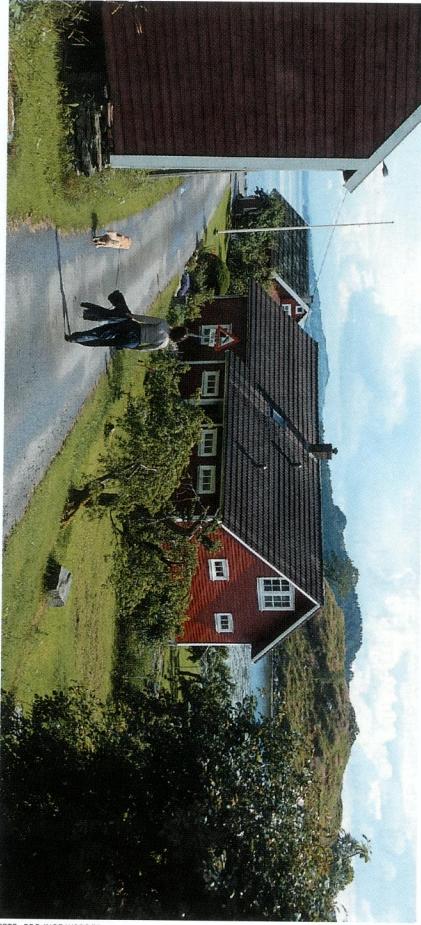


Foto: ODD INGE WORSØE

Fåranibbå har utsikt mot Kyrkjøy i vest. Riki dyre og fuglefjell. Speselt leveområde for spurvefugl, spetter, ugler m.fl.

Bjergøy og Aubø

Bjergøy betyr øya med høyfligende berg. Aubø er gammelt gardsnavn

Areal:

Bjergøy: 5, 6 km²
Aubø: 0,56km²

Høyeste punkt:

Bjergøy: 169 moh

Aubø: 80 moh

Indbyggertall: 101

Næringsliv:

Primærmæringene; tomat

og grønsaksdyrkning

Skole: Sjørøy

Oppvekstsenter

Furrehytter

Nestheim Handel,

Offentlig kai: Aubøsund og

Nestheim feriekai,

Kalvaneset

Austre Bjerga -

Fuglehammaren 3t

Austre Bjerga - Fåranibbå

2t

Dynes - Steinadler-

boplass, gravhauger

Fåranibbå - utsiktsplass

Sjørøy Maritime

Nestheim Landhandel,

Kristianskog Nestheim

Nord for Nesheim ligger et skogkledd område ned mot fjorden der kristorn er det dominerende treslaget. Her vokser over 40 kristomtrær, noen av disse kan være 70-100 år gamle. Dette er den største kristomskogen i Rogaland. Området er vernet som naturreservat.

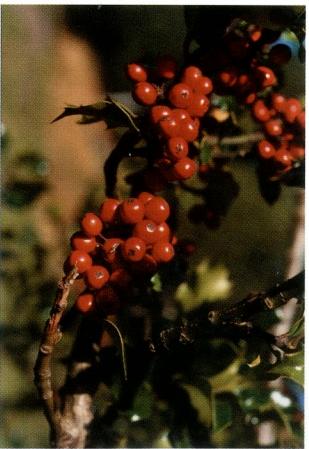


Foto: KJELL HELLE OLSEN

Kyrkjøy og Tjuv TURFORSLAG:

Merka turløype:

Start i Lundarvågen eller på Tandrevoll. Fleire rundturmuligheter. Her er våte partier, så bruk stovlar. Elkåsen 119 m.o.h. er høgaste punktet på Kyrkjøy. Gangtid stor rund-løype ca 2 t. Gangtid Elkåsen ca 1t.

Lundarvågen er leveområde for våtmarksfugl og sjøfugl. Området har særlege kvalitetar i landskap- og kulturhistorisk samanheng. Ved Lundarvågen ligg dei største og mest verdifulle svartor- sump- og strandskogar i heile fylket. Godt tilrettelagt for rastning ved Elkåsen og Kråkene.



Kunstgalleriet på Ramsvig

I 1787 gav danskekongen Kong Christian den VII Ramsvig kongelege privilegiar som gjestgiveri. Seinare blei gjestgiveriet nedlagt, mens handelen gikk heilt fram til 1970-åra. I 1994 blei staden kjøpt av Stiftelsen Ramsvig Handelsstad med mål å gjera staden til eit kultursenter for Ryfylke. Fem år seinare overtok Mette Hiorth Soland og Jostein Soland staden, og i dag er Ramsvig eit attraktivt kurs- og konferansesenter med sitt eige kunstgalleri – Galleri Perlemorstrand.

Galleriet er på rundt rekna 300 kvm med inngang frå Kaien. Galleriet kan også leigast som festsal. Galleriet har Kjell Pahr-



Fra handelsstaden på Aubosund.



Foto: Endre Elvestad

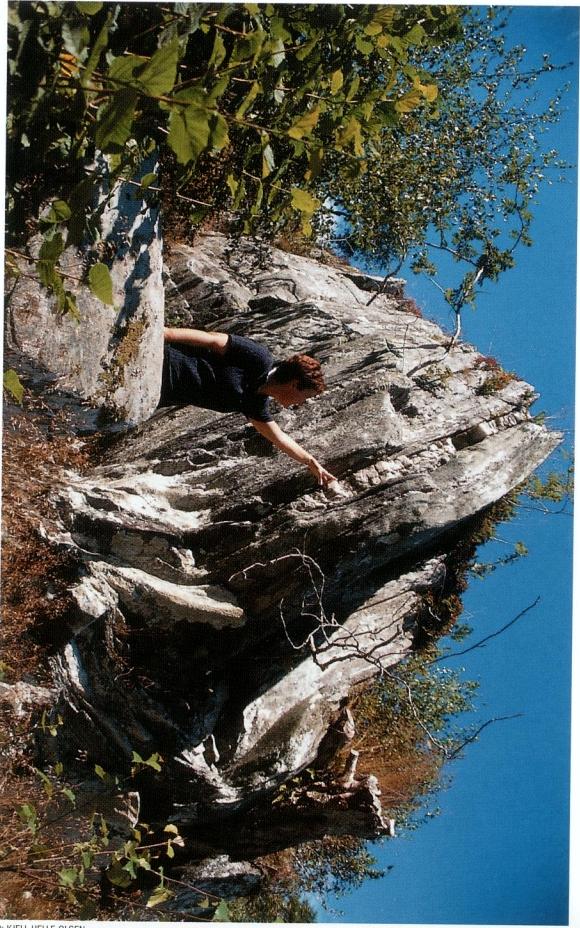


Foto: Kjell Helle-Olsen

Iversens "Perlmonstrstrand" som permanent utstilling mellom invierte gjesteutstillare – samlarar og kunstnarar. Pahr-Iversens utstilling består av 40 store akvareller som lyfter fram sentrale motiv fra Alfred Hauges

roman "Perlmonstrstrand". Hauge er sjølv født på Kyrkjøy, og "Perlmonstrstrand" fortel om hans generasjon sitt liv og virke på øya.

KJELDE: (TEKST OG FOTO): WWW.RAMSVIG.NO

Kyrkjøy og Tju	
Kyrkjøy kommer av at her var det bygd ei kirke (grupper)	Utteigehytter Ramsvåg Handelsstad
Tju betyr haug, knaus.	
Area:	
Kyrkjøy: 5,2 km ²	Eriksholmen
Tju: 0,7 km ²	Offentlig kai: Elk kai
Høyeste punkt:	
Kyrkjøy: Elkåsen 120 moh	Eriksholmen
Tju: 80 moh	Lundanvågen 2t
Innbyggertall:	
175	Monument: Alfred
Næringsliv:	Turloyper, meka:
Primaæringene.	Elkåsen 1t
Finnborg	Lundanvågen 2t
Kyrkjøy handel,	
Eriksholmen	
(etter avtale)	
Jon-Arne Vådal	

Finnborg

På vestsiden av

Kyrkjøy ligger en liten

høy holme som kalles

Finnborg. I følge et

gammelt sagn hadde

en konge som het

Njord en festning på

øya. Njord bodde på

gården Nordheim på

Kyrkjøy. Går du i land

på Finnborg kan du

fremdeles se rester etter

er borganlegg og to

båtopprekk. I bunnen

av en lun sør vendt

bukt ligger båtopp-

trekkene som er rundt

20 meter lange og 3 til

5 meter brede. Litt

lenger sør i bukta, mot

utløpet, går det en sti

som leder opp til

bygdeborgen på topp-

en av øya.

Fjellknausen har

bratte sider og er fra

naturens side vanskelig tilgjengelig. Den

enklaste adkomsten er i nordøst hvor borg-

plåtet er sperret av med murer som kan ses

som lave gresskleddde voller. Den ene er rundt

18 meter lang og sperrer av plåtet mot nord.

Den andre er rundt 23 meter lang og sperrer

av plåtet mot øst. Det skal også være rester

etter en voll på vestsiden av knausen. Mest

sannsynlig var vollene fundamentet for en

palisade som omkranset borgplåtet.

Vi vet ikke når borgen ble anlagt og hvor

lengen den var i bruk. Bygdeborgene tiffestes

gjerne til folkevandringstiden (400 – 550

e.Kr), men de kan også ha vært i bruk i både

eldre og yngre perioder. Da borgen ble målt

opp på slutten av 1800-tallet fant man en

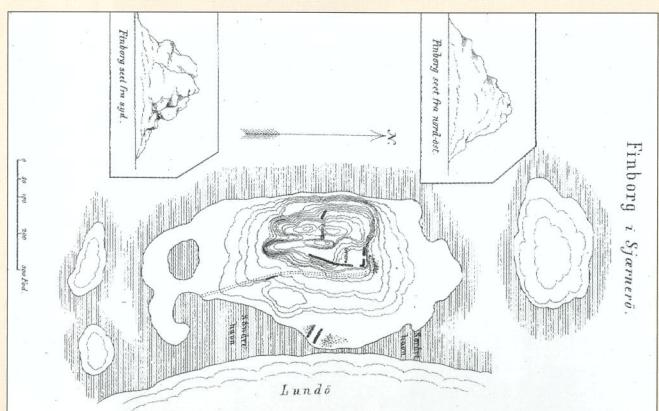
håndkvernstein i en av vollene, og like ved en

grav. I bunnen av graven lå et firkantet lag med

flate heller. Over hellene lå det et lag med kull

som inneholdt jernrester og brenne ben, som

Finnborg i Sjørøyene

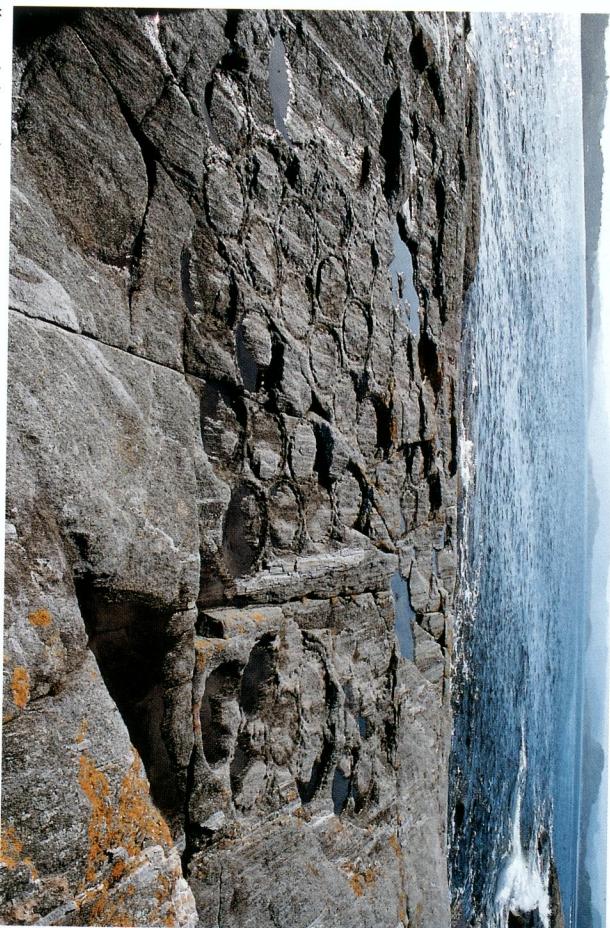


igjen var dekket av heller. Dette kan tyde på at borgen var i bruk i jernalder.

Sannsynligvis er båtopprekkene samtidige med bygdeborgen. Lengden og bredden på båtopprekkene passer godt i forhold til storleisen på skip fra jernalder. Hvis vi antar at skipene har vært nesten like store som båtopprekkene, kan de ha vært omrent 18 meter lange og hatt et mannskap på rundt 20 personer hver. Det er ikke urenkelig at bygdeborgen var en befesting for en mindre sjømilitær

styrke, som skulle overvake eller angripe fiendtlige flåtestyrker som kom inn Boknafjorden, og kanskje forsvarte sentrale bosetninger på Sjørøyane og Finnøy. Det er også mulig at bygdeborgen var del av et større forsvarssystem som omfatter de andre bygdeborgene rundt Finnøy. I de Finnes beskrivelse av Stavanger-Amt fra første halvdel av 1700-tallet omtaler han bygdeborgene. I tillegg nevner han at det fra gammelt av var en vete på holmen som skulle tennes når fiender nærmet seg. I følge skriftlige kilder ble veteysen temet opprettet av Håkon den Gode på 900-tallet og de siste ble antent under napoleonskrigene på begynnelsen av 1800-tallet.

Sannsynligvis ble det også tent vete lengre for 900-tallet. Kanskje skulle bygdeborgen verne en vaksbyrkje som også hadde til oppgave å varsle området om at fienden nærmet seg.



Kværnestensbrudd på Nord-Talgje. På en bergplate ned mot sjøkanten er det hogget ut mange kværsteiner. Størrelsen på avtrykkene etter uthogde stein tyder på at det ble tatt ut enner til både mindre håndverker og større vasskvern. Mest sannsynlig kan virksomheten tilfestes til middelalder. Bergarten består av grønligglimmerskifer som er godt egnet til kværstein. Kombinasjonen av handgranafer og mykere glimmerskifer girer et overflaten ligner et grovt sandpapir som maler kommet sært godt. Du finner bruddet dersom du følger strandlinjen på sørssiden av øya. TEKST OG FOTO: ENDRE ELVESTAD, STAVANGER SJØARTSMUSEUM

Nord-Talgje

På vestre del av Nord-Talgje er det lagt til rette for at heile familiien kan ha utbyrite av eit opphald. Her er svært gode havnetilhøve og kapasitet til mange båtar: Her er toalett, renovasjonsordning og gode tilhøve for turgang. Då vegetasjonen fleire stader er svært sårbart, er det best å nytta det opparbeideide stinetter.

I tilknytning til dette nettet er det sett opp informasjonstavler som gir opplysningar og naturtilhøva i området.

På Helgøysund kan du handla, og her er også høve til vaska klede og ta deg ein dusj.

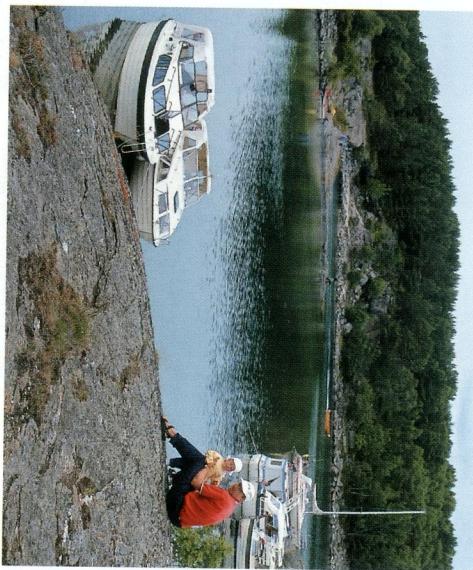


FOTO: ODD INGE WORSØE

Nord-Talgje er eit av dei viktigaste områda for båtturatt i Ryfylke. Her er hundrevis av båtar innom dei une vikene kvar sommar. Fine naturhavarer er Svinholmen, Nodhomen, Talgjeholmen og Rossnorkvågen. I Rossnorkvågen har Ryfylke Fritidsråd tilrettelagt med llandstigningsbygge, infotavle, toalett og miljøstasjon.

TURFORSLAG:
Det går veg frå Helgøysund til Høgås. Derfra mange tumultuligheter langs stiar heilt vest til Rossmorkjå.



FOTO: KJELL HELLE-OLSEN
Helgøysund er eit populært samlingsstad for hytte- og båttolk.

Helgøy og Nord-Talgje:	
Talgje:	O.Nygård Talgjes Efti as,
Helgøy er et gardsnavn	Marina
Talgje kommer av av gno 'talgja' – 'hogge' om øy/	Helgøysund Marina
med steinbrudd	Offentlig kai: Helgøysund
Areal: Helgøy 0,8km ²	Mange naturhavarer
Nord-Talgje 1,8km ²	låndstigningsbygge og
Høyeste punkt: Helgøy: 80 moh	toalett: Rossmorkvågen
Innbjergfjell: 84 moh	Nodholmen
Næringsliv:	Kai, Helgøy ferjekai
Pumræmæringene: fiskeoppdrett og slakten, jordbruks-	Mange naturhavarer
bruk, Turisme	låndstigningsbygge og
Marmorbruddet	toalett: Rossmorkvågen
I bergrunnunnen på Nord-Talgje finn vi flere stader marmor. I 160 år	Nodholmen
ga denne forekomstane arbeidsplass for mange mann. I dag finn vi minne om denne verksemnda i form av dagbrot og vegetester ned mot sjøen.	Kai, Helgøysund
Bergverksdrifta starta i 1898. Det	- Rossmorkjå 3 km
var Stavanger Cementvarfabrik som dreiv gruvene. Arbeidstokken var stor, noko vi kan sjå på biletet fra 1907. Men dei arbeidde hekt i hoggbalken (tida mellom vårvinnua og slåtten) og etter innhausting.	Marmorbrudd
Kring 1920 tok Berdines Solberg over, og han heldt fram til det var slutt – i om lag 40 år. Karane leste steinen på små vogner og hadde tipp, taubane og flatbotna pråmar til å frakta steinen. I den eldste tida var det helst store	Kværnestensbrudd
	Lynghei



Grubegjengen 1907 framfor marmorbroet saman med aksjeeigar og disponent.

Bergverksdrifta starta i 1898. Det var Stavanger Cementvarfabrik som dreiv gruvene. Arbeidstokken var stor, noko vi kan sjå på biletet fra 1907. Men dei arbeidde hekt i hoggbalken (tida mellom vårvinnua og slåtten) og etter innhausting. Kring 1920 tok Berdines Solberg over, og han heldt fram til det var slutt – i om lag 40 år. Karane leste steinen på små vogner og hadde tipp, taubane og flatbotna pråmar til å frakta steinen. I den eldste tida var det helst store båtar som førde steinen til utlandet. Fra 1925 var det mindre båtar som gikk til Stavanger med lastene. Etter kvart som dei tok ut marmor, kom karane lengre og lengre ned i bergrunnunnen. Skulle dei halda fram, måtte pumper til for å få ur vatnet. Et sandnesfirma var interessert i å ta over, men svenskane hadde vorte leie konkurrentar, og dei ende med at gruvene vart nedlagde kring 1960. Store inntekter vart det ikkje for arbeidsfolk, et den fyreste tida. Dei fekk ei krone dagen før hundrårskiftet, og to kroner og femti øre kring 1910.

Kilde: Informasjonstavle Fylkesmannen i Rogaland Ryfylke frittsråd



Foto: ODD INGE WORSØE

Nord-Hidle

TURFORSLAG:

Start ved feriekaien. Bruk hovedvegen ut til Finnøyneset og gå sjøvegen på sørsida tilbake til feriekaien. Turen tar ca 1 t og går over den største moreneryggen i kommunen.

Vakkert kulturlandskap. Ute i hyttefeltet på Finnøyneset er det registrert fornminner som du passerer på turen.

Fruktbare steiner

Det er ikke berre gamle mellomalderkyrkjer som vinar om religiøs historie i Ryfylke. På Nord-Hidle finn vi klare spor etter ein gammal fruktbarhetskultus. Nord på øya, ikkje så langt frå ferjeleiet, finn du ein 4 meter høg bautastein. Ikke langt unna finn du også ein fallosstein.

Nord-Talgje naturreservat vart freda i 2004. Formålet er å ta vare på eit sæmert kystlandskap med sitt biologiske mangfold i form av tradisjonell kulturmak, naturtyper og økosystem på land og i sjø. Den spesielle geologien gitt grunnlag for eit utanleg rikt planteliv. Det er funne 330 plantearter i verneområdet. For å få tilbake ein del av dei opne lyngheiene på Nord-Talgje, har ein fjerna skogen og brent lyngen over deler av øya. Målet er å halda desse delane av øya opne ved hjelp av haust- og vinterbeiting, men også rydding og bremning dersom det blir nautsyn.

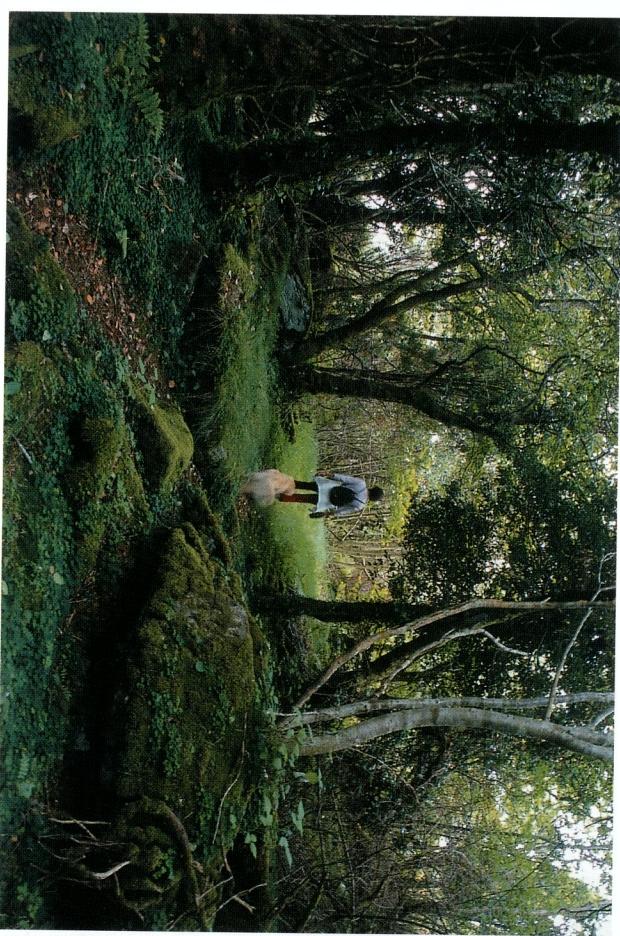
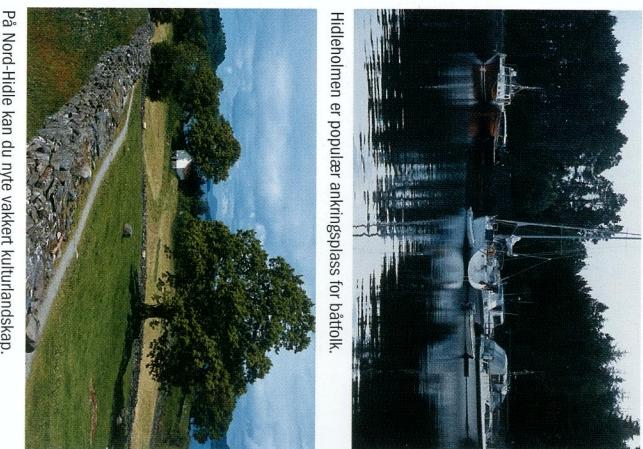


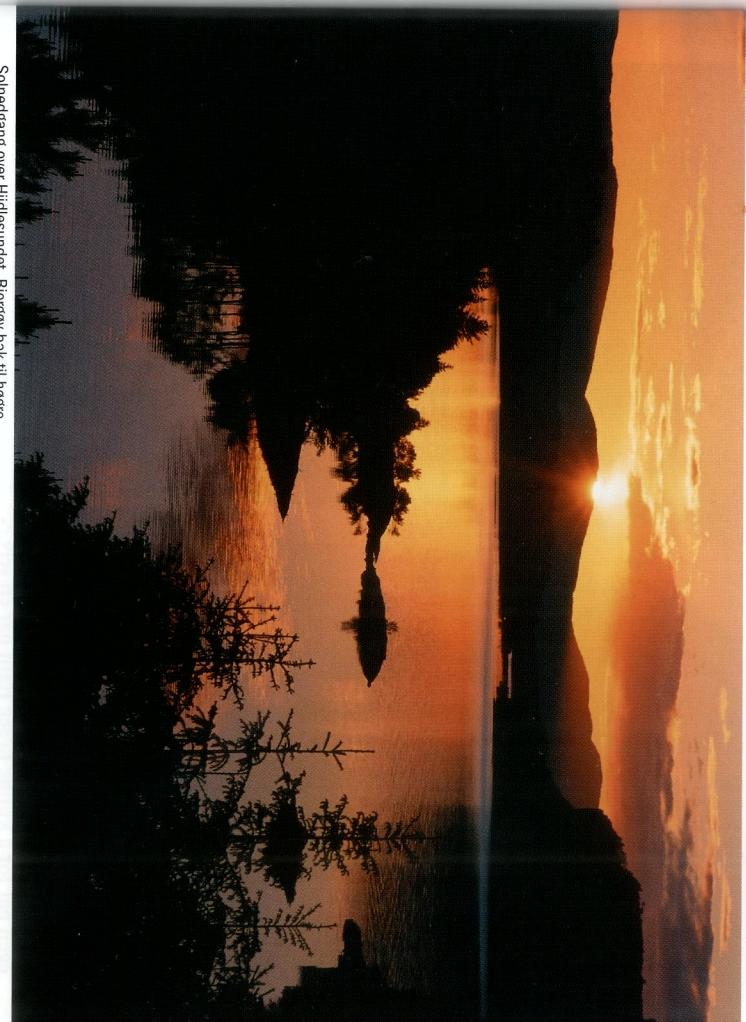
Foto: ODD INGE WORSØE



På Nord-Hidle kan du nyte vakkert kulturlandskap.

Nord-Hidle	 Nord-Hidle, Hidle Fjordfiske
Navnet kommer av "Hilla"-hylle (gårdane lå på ei hylleliknende terrasse langs øya)	 Hidleholmen fotøyning - toalett (Ryfylke friluftsråd)
Terrassen er ein stor morene fra istida.	 Offentlig kai: Hidle feriekai
Arealet: 1,5 km ²	 Rundtur til Finnøyneset 1 t - umerka
Høyeste punkt: 100 moh	 Hidleholmen
Innbyggertall: 27	 Skole: Skolebarn fra 1-7 kl. går på Sjørøy Oppvekstsenter
Næringsliv:	 Primærnæringene, Turisme, juletrøpproduksjon
Kl. går på Sjørøy Oppvekstsenter	 Bautastein
	 Gravhaugar
	 Øydegard frå folkevandringstid
	 Gamle hus med villeskifer-tak
	 Kydestur
11 Nord-Hidle (bestilling)	

Foto: ODD INGE WORSØE



Solnedgang over Hildesundet, Bierøy bak til høge.